

Asia: VM037:00/2016

Hallituksen esitysluonnos eduskunnalle maakuntauudistuksen täytäntöönpanoa sekä valtion lupa-, ohjaus- ja valvontatehtävien uudelleenorganisointia koskevaksi lainsäädännöksi

Kohta 1. Tässä voitte kommentoida maakunnalle nyt siirrettäviksi ehdotettavia tehtäviä tehtäväaloittain: kattavatko ehdotukset kaikki tehtäväalan tehtävät, jotka pitäisi siirtää? (1. MAKU II yleisperustelut luvut 2.3- 2.3.21)

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 1? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 2.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Terveydensuojelu, tupakkavalvonta, elintarvikevalvonta sekä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta ja eläinlääkäripalvelut (HE 2.3.1)

Kommenttinne tehtävälästä

Vesilaitosyhdistys kommentoi ensiksi ympäristöterveydenhuollon järjestämisvastuun siirtämismahdollisuutta maakunnalta kunnalle. Viittaamme lakiluonnokseen, joka koskee ympäristöterveydenhuollon järjestämisvastuun siirtämistä maakunnalta kunnalle. Lakiluonnoksen 2 §:n mukaan maakunnan ja kunnan/kuntien välillä voitaisiin sopia mm. maakunnan terveydensuojelutehtävien järjestämisvastuun siirtämisestä. Vesilaitosyhdistys toteaa, että ympäristöterveydenhuollon järjestämisvastuun siirtämistä koskeva lakiesitys tulee käsitellä samanaikaisesti ympäristöterveydenhuollon erityislainsäädännön kanssa.

Terveydensuojeluviranomaisella on tilanteen johtovastuu talousveden laatuhäiriöissä. Näissä tilanteissa tarvitaan ripeää toimintaa. Vesilaitosyhdistys pitää erittäin tärkeänä, että terveydensuojeluviranomaiselle säädettäisiin päivystysvelvollisuus lakimuutoksen yhteydessä.

Vesilaitosyhdistys toteaa, että talousvettä toimittavia laitoksia valvovilta terveydensuojeluviranomaisilta edellytetään riskiperusteiseen valvontaan siirryttäessä entistä syvempää perehtyneisyyttä talousvettä toimittavien laitosten toimintaan. Tällainen erikoistuminen

on mahdollista vain riittävän suurissa ympäristöterveydenhuollon yksiköissä. Riittävät voimavarat ja osaaminen on mahdollista järjestää kaupunkiseuduilla tai alueellisesti myös maakuntia pienemmissäkin yksiköissä. Toisaalta kunnissa hyvin toimivat viranomaisyksiköt ovat hajoamassa maakuntauudistuksen myötä. Ympäristöterveydenhuollon paikallistuntemus ja toimiva yhteistyö kunnan kaavoituksen, rakentamisen ja asumisen kanssa on keskeisessä asemassa talousvetä toimittavien laitosten valvonnassa. Niiden toteutuminen pitää varmistaa. Vesilaitosyhdistys kannattaa kunnille mahdollisuutta sopia ympäristöterveydenhuollon tehtävien järjestämisestä parhaalla mahdollisella tavalla.

Maatalous ja maaseudun kehittäminen (HE 2.3.2)

Kommenttinne tehtävälalasta

-

Maataloustuotteiden markkinajärjestelyt, maatalouden tuotantopanosten turvallisuus, laatu ja käyttö sekä kasvinterveyden valvonta (HE 2.3.3)

Kommenttinne tehtävälalasta

-

Kalatalous ja vesitalous (HE 2.3.4)

Kommenttinne tehtävälalasta

Kalatalous ja vesitalous (HE 2.3.4) . Ehdotusten mukaan valtion vesitaloushankkeiden luvat ja niihin liittyvät sopimukset siirtyisivät ELY-keskuksista maakunnille. Hankkeiden toteuttamiseksi tehtyjen vesistörakenteiden omistus siirtyisi maakuntien yhdessä omistamalle palvelukeskukselle. Epäselvää on, miten tilaaja-tuottajamalli toimii näissä tapauksissa niin, että välttämättömät rakenteet tulee ylläpidettyä riittävästi. Vähintään tehtäviin myönnettävän rahoituksen tulee olla oikeassa suhteessa tehtävien laajuuteen.

Aluekehittämismyranomaisien erät tehtävät (HE 2.3.5)

Kommenttinne tehtävälalasta

-

Alueellisen lyhyen, pitkän ja keskipitkän aikavälin koulutustarpeiden ennakointi ja alueellisten koulutustavoitteiden valmistelu (HE 2.3.6)

Kommenttinne tehtävälalasta

-

Maakunnan suunnittelu ja maakuntakaavoitus (HE 2.3.7)

Kommenttinne tehtävälästä

Maakuntakaavoitusta ollaan siirtämässä maakunnille. Kysymys maakuntakaavan sisällöstä on entistä tärkeämpi, kun otetaan huomioon kuntien itsenäinen asema ja maakuntakaavan ohjausvaikutus uudessa tilanteessa. Maakuntakaavoja ei tällöin laadittaisi enää kuntayhtymissä, vaan itsenäisissä maakunnissa. Maakuntakaavassa tulee keskittyä valtakunnallisesti ja maakunnallisesti merkittäviin asioihin ja jättää kunnan yhdyskuntarakenteen suunnittelu kunnan yleiskaavoituksen tehtäväksi. Toimivaltarajojen tulee olla tässä selkeitä kuntien ja maakuntien välillä.

Vedenhankintakäyttöön soveltuvien pohjavesialueiden tärkeyden ja kuntarajat ylittävien vedenhankintaratkaisujen vuoksi katsomme kuitenkin, että yhdyskuntien vedenhankinnan kannalta tärkeät tai vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet tulee ottaa huomioon myös maakuntakaavassa. Kuntatasolla uhkana on elinkeinoelämän intressien priorisointi vedenhankinnan tulevaisuuden tarpeisiin nähden. Vesihuollon kannalta on myös tärkeää, että maa-ainestenottoalueet osoitettaisiin kaavassa, koska maa-ainesten ottoa ei tule sijoittaa kaavaan merkityille pohjavesialueille.

Kuntien alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimien järjestämisen edistäminen (HE 2.3.8)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Luonnon monimuotoisuuden suojelun edistäminen ja kulttuuriympäristön hoito (HE 2.3.9)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Maastoliikennelain yleinen valvonta ja erityislupien myöntäminen liikuntarajoitteisille (HE 2.3.10)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyyn liittyvät valvontatehtävät (HE 2.3.11)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Alueellisen liikuntaneuvoston asettaminen yhteistyössä muiden maakuntien kanssa sekä liikunnan edistäminen maakunnassa alueellisen liikuntaneuvoston toiminnan kautta sekä ulkoilureittitehtävät (HE 2.3.12)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Vesihuollon edistäminen ja suunnittelu, vesivarojen käytön ja hoidon sekä turvariskien hallinnan tehtävät, alueelliset luonnonvaratehtävät ja huolehtiminen ympäristö-, vesihuolto- ja vesistötöiden toteuttamisesta (HE 2.3.13)

Kommenttinne tehtävälästä

Vesilaitosyhdistys on huolissaan valtiolta maakuntiin siirtyvien tehtävien resursoinnista. Osana vesitalouden tehtäviä maakunnille siirtyisivät yhteiskunnan turvallisuusstrategian mukaiset tulvariskien hallinnan, patoturvallisuuden ja vesihuollon turvaamisen tehtävät. Häiriötilanteiden varautumisen ja operatiivisen hoidon asiantuntijapalvelut ja pelastustoimi on tarkoitus sijoittaa maakuntaan.

Vesilaitosyhdistys toteaa, että on tärkeää varmistaa maakunnille riittävät resurssit vesitaloustehtäviin. Lisäksi on syytä varmistaa, että niillä on tarpeeksi vesihuollon asiantuntemusta. Samoin tulee varmistaa maakuntien yhteydenpito kuntiin, jotka mm. vesihuollossa toimivat jatkossakin palvelujen järjestäjinä.

Vesihuoltolain muutoksessa on ehdotettu valvontaviranomaisiksi toimialoillaan maakuntaa ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaista. Kirjaus johtaisi erikoiseen tilanteeseen, jossa pitkälti kunnalle kuuluvaa tehtävänhoitoa, mm. vesihuollon järjestämistehtävää, valvoisi toinen rinnakkainen itsehallinnollinen organisaatio.

Maakuntiin ei siirry valtion ympäristönsuojelutehtäviä, joten maakunnan rooli valvojana ei ole yhtenevä eikä yhtä kattava entisiin ELY-keskuksiin verrattuna. Maakunnan terveydensuojeluviranomaisesta tulisi kuitenkin itsenäinen viranomaisyksikkö maakuntaan. Voimassa olevan vesihuoltolain 4 §:n mukaan kunnan terveydensuojeluviranomainen on hierarkiassa samanarvoinen valvontaviranomainen kuin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Näin ollen ”maakunta” vesihuoltolain 4 §:ssä tarkoitettuna valvontaviranomaisena on epäselvä.

Maakunnan eri rooleja lakiesityksessä tulisi täsmentää viranomaisvalvonnan osalta. Myös mahdollisuus valvontaviranomaisen tehtävien siirtoon tulisi ottaa huomioon erityislaeissa ja siirron vaikutukset mm. toimivaltaiseen valvontaviranomaiseen kussakin tapauksessa.

Vesien ja merensuojelu, vesien ja merenhoidon järjestäminen ja toteuttaminen sekä merialuesuunnittelu (HE 2.3.14)

Kommenttinne tehtävälästä

Lakiesityksessä ehdotetaan, että kaikki vesienhoidon tehtävät ja merenhoidon alueelliset tehtävät siirrettäisiin maakunnille. Ympäristöministeriön mukaan vesien- ja merenhoitotoiminta on ylimaakunnallista ja siksi osa toiminnasta olisi tarkoituksenmukaista keskittää tiettyihin maakuntiin.

Maakuntien yhteistyön edellytyksistä ehdotetaan vesien ja merenhoitoa koskevassa laissa säädettävän erikseen valtioneuvoston asetuksella, jonka antovaltuus on kirjattu lakiin. Vesilaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan maakuntien yhteistyön reunaehdoista vesien- ja merenhoidossa on parempi säätää lain tasolla, jos siitä on tarpeen säätää lainkaan. Vesilaitosyhdistys toteaa, että maakuntien yhteistyölle ja vesienhoidon koordinoinnille valtakunnan tasolla on tarvetta. Alueellisesti toisistaan poikkeavat tulkinnat ja käytännöt vaikuttavat välillisesti toiminnanharjoittajan asemaan mm. lupaehtojen kautta.

Ympäristötiedon tuottaminen ja ympäristötietouden parantaminen (HE 2.3.15)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Alueelliset romaniiasiain neuvottelukuntia ja romaniasioita koskevat tehtävät (HE 2.3.16)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Yhteispalveluiden alueellinen järjestäminen ja kehittäminen (HE 2.3.17)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Saariston liikenteen suunnittelu ja järjestäminen (HE 2.3.19)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Maakunnan ja sen alueen kaikkien kuntien tekemällä sopimuksella maakunnan hoidettavaksi kunnissa siirretyt rakennusvalvonnan ja ympäristötoimen järjestämisen tehtävät, joiden hoitamiseen kunnat ovat osoittaneet maakunnalle rahoituksen (HE 2.3.20)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Maakunnan muut tehtävät (HE 2.3.21)

Kommenttinne tehtävälästä

-

Muut huomiot maakunnille siirtyvien tehtävälöjen osalta

Muut mahdolliset huomionne tehtävälöistä

-

Kohta 2. Tässä voitte kommentoida Valtion lupa- ja valvontavirastoa koskevaa lakiehdotusta (2. Laki Valtion lupa- ja valvontavirastosta), sen yksityiskohtaisia perusteluja sekä sitä koskevia yleisperusteluosuuksia: Muutos- ja korjausehdotuksia Valtion lupa- ja valvontavirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen yksityiskohtaisiin perusteluihin sekä mahdolliset kommentit yleisperusteluihin

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 2? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 3.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Valtion lupa - ja valvontaviraston asema ja tehtävät (1-4 §)

Kommenttinne näistä pykälästä

Uudistuksella lakkautetaan aluehallintovirastot ja elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskukset ja perustetaan valtakunnallinen monialainen lupa-, ohjaus- ja valvontavirasto. Virasto vastaisi tehtävistä ja niihin sisältyvästä yleisen edun valvonnasta sen mukaan kuin lailla erikseen säädetään. Yleistä etua valvovan yksikön oikeudesta hakea muutosta viranomaisen tekemään päätökseen on tarkoitus säätää asianomaisissa substanssiläeissa. Samalla uudelleen organisoidaan lupa- ja valvontatehtäviä uudelleen eri valtion virastojen kesken.

Vesilaitosyhdistys katsoo, että yleisen edun valvonnan myös ympäristöasioissa tulee tapahtua osana lupa- ja valvontaprosesseja. Ympäristöasioden yleisen edun valvonnan tulee näin ollen kuulua lupa- ja valvontaviranomaisen vastuulle, joten yleisen edun valvonnan eriyttäminen muista

valvontaviranomaistehtävistä ei ole tarkoituksenmukaista. Myöskään työsuojelukysymysten erottaminen muusta lupa- ja valvontatoiminnasta ei ole perusteltua.

Luku 1 Valtion lupa - ja valvontaviraston asema ja tehtävät (1-4 §): Uudistuksen yhtenä tavoitteena on koota eri alojen toimintoja ministeriöiden yhteiseen keskushallinnon virastoon. Tämä tavoite ei toteudu ympäristöterveydenhuollon osalta. Lupa- ja valvontavirastoon siirtyisivät terveydensuojelulain ja tupakkalain mukaiset ohjaus- ja valvontatehtävät.

Ympäristöterveydenhuoltoon kuuluvat elintarvikelainsäädännön ohjaus- ja valvontatehtävät ovat kuitenkin jäämässä elintarviketurvallisuusvirasto Eviraan. Ympäristöterveydenhuollon sijoittaminen keskushallinnon tasolla eri virastoihin ei vähennä monikanavaisesta ohjauksesta aiheutuneita ongelmia.

Terveydensuojelulailla on hyvin paljon yhdyspintaa myös työsuojeluvalvonnan kanssa. Jatkossa on syytä kartoittaa erityisesti näiden kahden toimialan mahdollisuuksia tiiviimpään yhteistyöhön.

Luku 2 Valtion lupa- ja valvontaviraston organisaatio (5 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

Virastoon esitetään perustettavaksi erillinen yleistä etua ympäristöä koskevassa päätöksenteossa ja muutoksenhaussa valvova yksikkö. Perustelujen mukaan toimivalta perustuisi erityislainsäädäntöön eikä tarkoituksena ole muuttaa nykytilaa yleisen edun valvonnan osalta. Vesilaitosyhdistys toteaa, että riskinä on luonteeltaan tuomioistuintyyppisen organisaation muodostuminen viranomaisorganisaation sisään.

Vesilain 15 §:n uusi 2 momentti koskisi Valtion lupa- ja valvontavirastossa yleisen edun valvonnasta vastaavan tahon oikeutta hakea muutosta vesitalousasiassa. Tämä taho voisi hakea muutosta lupaviranomaisena toimivan lupa- ja valvontaviranomaisen antamaan päätökseen. Vesilain muutosesityksen perusteluiden mukaan taustalla on tällä hetkellä kahdessa viranomaisessa hoidettavien tehtävien kokoaminen uuteen Valtion lupa- ja valvontavirastoon.

Jatkossa valtion viranomainen ei valvoisi yleistä etua enää lupaviranomaisesta erillisessä viranomaisessa, vaan osana lupaviranomaista. Vastaavasti ympäristönsuojelulakiin (191 §) ja jätelakiin (138 §) esitetään lisättäväksi valitusoikeus valtion lupa- ja valvontavirastoon perustettavaksi esitettävälle, yleistä etua valvovalle yksikölle.

Vesilaitosyhdistys katsoo, että yleisen edun valvonta liittyy keskeisesti laillisuusvalvontaviranomaisen lupa- ja valvontapäätöksiin, joten em. viranomaisen muutoksenhakuoikeutta ei tarvita erikseen. Yleisen edun valvonnan tulisi olla osa lupaharkintaa ja valvontatoimintaa sekä kanteluiden käsittelyä.

Luku 3 Valtion lupa- ja valvontaviraston johtaminen (6-9 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Valtion lupa- ja valvontaviraston ohjaus (10-13 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 5 Sosiaali- ja terveysalan tehtävistä vastaavaa toimialaa koskevat erityissäännökset (14-19 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Valtion lupa- ja valvontaviraston on laadittava suunnitelma talousveden laadun turvaamiseksi onnettomuuksissa tai vastaavissa muissa häiriötilanteissa. Tarkempia säännöksiä häiriötilan-teisiin varautumista koskevien suunnitelmien sisällöstä ja laatimisesta annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Yhteistyö valtion lupa- ja valvontaviraston kanssa muodostuu jatkossa keskeiseksi.

Varautuminen häiriötilanteisiin ja erilaiset talousveden laadun turvaamiseen liittyvät tehtävät ovat keskeisiä asukkaiden hyvinvoinnille. Vesilaitosyhdistys toteaa, että maakunnalle ja lupa- ja valvontavirastolle tulee turvata riittävät resurssit niiden hoitamiseen.

Uudistuksen yhtenä tavoitteena on koota eri alojen toimintoja ministeriöiden yhteiseen keskushallinnon virastoon. Tämä tavoite ei toteudu ympäristöterveydenhuollon osalta. Lupa- ja valvontavirastoon siirtyisivät terveydensuojelulain ja tupakkalain mukaiset ohjaus- ja valvontatehtävät. Ympäristöterveydenhuoltoon kuuluvat elintarvikelainsäädännön ohjaus- ja valvontatehtävät ovat kuitenkin jäämässä elintarviketurvallisuusvirasto Eviraan. Ympäristöterveydenhuollon sijoittaminen keskushallinnon tasolla eri virastoihin ei vähennä monikanavaisesta ohjauksesta aiheutuneita ongelmia.

Terveydensuojelulailla on hyvin paljon yhdyspintaa myös työsuojeluvalvonnan kanssa. Jatkossa on syytä kartoittaa erityisesti näiden kahden toimialan tiiviimpiä yhteistyömahdollisuuksia.

Luku 6 Eräiden ympäristönsuojelu- ja vesiasioiden käsittely Valtion lupa- ja valvontavirastossa (20-23 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 7 Erinäiset säännökset (24-32 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Valtion lupa- ja valvontavirastoa koskevat yleisperustelut ja muut huomiot

Kommenttinne yleisperusteluista tai muut huomionne lakiehdotuksesta. (Pyydämme yksilöimään yleisperustelun osuuden, jota kommentoitte.)

-

Kohta 3 Tässä voitte kommentoida Ahvenanmaan valtionvirastosta annettua lakiehdotusta (3. Laki Ahvenanmaan valtionvirastosta), sen yksityiskohtaisia perusteluja sekä yleisperusteluosuuksia: Muutos- ja korjausehdotuksia Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen yksityiskohtaisiin perusteluihin sekä mahdolliset kommentit yleisperusteluihin

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 3? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 4.

Ei

Muutos- ja korjausehdotukset Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen yksityiskohtaisiin perusteluihin

Kommenttinne lakiehdotuksesta. (Pyydämme viittaamaan pykälään/pykäliin, joita kommentoitte.)

-

Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevan lakiehdotuksen yleisperustelut ja muut huomiot

Kommenttinne yleisperusteluista tai muut huomionne lakiehdotuksesta. (Pyydämme yksilöimään yleisperustelun osuuden, jota kommentoitte.)

-

Kohta 4. Tässä voit kommentoida hallituksen esitykseen sisältyvää ehdotusta laiksi maakuntauudistuksen täytäntöönpanoa sekä valtion lupa-, ohjaus- ja valvontatehtävien uudelleenorganisointia koskevan lainsäädännön voimaanpanosta (6. Voimaannolaki): Muutos- ja korjausehdotuksia voimaannolain pykäliin ja yksityiskohtaisiin perusteluihin.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 4? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 5.

Ei

Luku 1 Yleiset säännökset (1-3 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 2 Tehtäviä ja toimivaltaa koskevat säännökset (4-7 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 3 Henkilöstöä koskevat säännökset (8-10 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Omaisuusjärjestelyt (11-26 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 5 Erinäiset säännökset (27-34 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Kohta 5. Tässä voit kommentoida hallituksen esityksen sisältämiä muita 224 lakiehdotusta, joilla toteutetaan maakuntauudistuksen edellyttämät tehtävänsiirrot maakunnille, Valtion lupa- ja valvontavirastolle ja muille virastoilla: Muutos- ja korjausehdotuksia esitysluonnoksen pykäliin (4. MAKU II lakiehdotukset) ja yksityiskohtaisiin perusteluihin (5. MAKU II yksityiskohtaiset perustelut).

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 5? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 6.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Ulkoministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 2.1 (lakiehdotukset 1-2)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

-

Oikeusministeriö, 32 lakiehdotusta, luku 2.2 (lakiehdotukset 1-32)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

Kommenttimme ehdotukseen laiksi vesilain muuttamisesta (nro 2, alkaen sivulta 344)

Lakiesityksen perusteluissa todetaan, että uudistuksessa maakunnille osoitettaisiin muun muassa vesien käytön suunnitteluun ja hoitoon, tulvariskien hallintaan ja vesien käyttöön liittyviä tehtäviä. Maakunnan yleisen edun valvontatehtävä vesiasioissa olisi osin rinnakkainen Valtion lupa- ja valvontavirastolle kuuluvan yleisen edun valvontatehtävän kanssa (laki vesilain muuttamisesta 1 §). Vesilaitosyhdistys toteaa, että toimivallan jaon tulee olla selvä. Rinnakkaiseen toimivaltaan perustuvat säännökset lisäävät helposti hallinnollista taakkaa.

Maakunta on lisätty vesilain muuttamista koskevan lain 4 luvun 11 §:ssä niihin tahoihin, jotka voivat vaatia tai hakea vedenottamon suoja-alueen määrittämistä. Maakunta mainitaan myös lain 6 luvun 10 §:ssä, jonka mukaan sitä ei katsota hankkeen hyödynsaajaksi, ellei säännöstelystä aiheudu välittömästi hyötyä maakunnan säännöstelyhankkeelle.

Lakiesityksen säännösmuutosten perusteella on oletettavissa, että vesilain mukaisten hankkeiden toteuttaminen ei ainakaan helpotu. Vesilaitosyhdistys toteaa, että lupa- ja valvontamenettelyitä tulisi yksinkertaistaa, jotta käsittelyaikoja saataisiin nykyistä lyhyemmiksi.

Sisäministeriö, 6 lakiehdotusta, luku 1.1 (lakiehdotukset 1-3) ja luku 2.3 (lakiehdotukset 1-3)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

-

Puolustusministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 2.4 (lakiehdotukset 1-2)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

-

Valtiovarainministeriö, 20 lakiehdotusta, luku 1.2 (lakiehdotukset 1-8) ja luku 2.5 (lakiehdotukset 1-12)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

-

Opetus- ja kulttuuriministeriö, 14 lakiehdotusta, luku 2.6 (lakiehdotukset 1-14)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

-

Maa- ja metsätalousministeriö, 72 lakiehdotusta, luku 1.3 (lakiehdotukset 1-72)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

Kommenttimme esitykseen laiksi vesihuoltolain muuttamisesta (nro 24)

Ensin esitämme yleisiä kommentteja 4 §:n muutosesityksestä, joka koskee vesihuoltolain mukaisia valvontaviranomaisia: Vesihuoltolain muutoksessa on esitetty valvontaviranomaisiksi toimialoillaan maakuntaa ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaista (4 §). Kirjaus johtaisi erikoiseen tilanteeseen, jossa pitkälti kunnalle kuuluvaa tehtävänhoitoa, mm. vesihuollon järjestämistehtävää, valvoisi toinen rinnakkainen itsehallinnollinen organisaatio. Maakuntiin ei siirry valtion ympäristönsuojelutehtäviä, joten maakunnan rooli valvojana ei ole yhtenevä eikä yhtä kattava entisiin ELY-keskuksiin verrattuna. Maakunnan terveydensuojeluviranomaisesta tulisi kuitenkin itsenäinen viranomaisyksikkö maakuntaan. Voimassa olevan vesihuoltolain 4 §:n mukaan kunnan terveydensuojeluviranomainen on hierarkiassa samanarvoinen valvontaviranomainen kuin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Näin ollen ”maakunta” vesihuoltolain 4 §:ssä tarkoitettuna valvontaviranomaisena on epäselvä.

Maakunnan eri rooleja tulisi täsmentää viranomaisvalvonnan osalta. Myös mahdollisuus valvontaviranomaisen tehtävien siirtoon tulisi ottaa huomioon erityislaeissa ja siirron vaikutukset mm. toimivaltaiseen valvontaviranomaiseen kussakin tapauksessa.

4 § Vesihuoltolain mukaiset valvontaviranomaiset - Vesilaitosyhdistyksen yksityiskohtaiset kommentit 4 §:n muutosesityksestä

Vesihuoltolain (119/2001) mukaisiksi valvontaviranomaisiksi esitetään maakuntaa ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaista. Voimassa olevassa laissa vastaavat viranomaiset ovat alueellinen ELY-keskus, kunnan terveydensuojeluviranomainen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Vesilaitosyhdistys toteaa, että ”maakunta” valvontaviranomaisena on sisällöltään epämääräinen. Maakunnan rooli ELY-keskusten nykyisten ympäristönsuojelutehtävien osalta on epäselvä. Edellä tässä kohdassa on viitattu myös kunnan terveydensuojeluviranomaista koskevaan muutosesitykseen.

Maakunnan ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävien jakoon tulisi myös kiinnittää huomiota, jotta ei synny tarpeettomasti päällekkäistä valvontaa. Vesilaitosyhdistys toteaa, että vesihuoltolaissa tai muussa laissa tulisi määritellä tarkemmin, mikä maakunnan rooli on vesihuoltolain mukaisena valvontaviranomaisena. Esimerkiksi vesihuoltolain 15 a §:n 2 momentti on jo nykyisellään aiheuttanut epäselvyyttä kunnan ja valtion viranomaisten välillä. Saman pykälän 1 momentissa viitataan ”kunnan valvontaviranomaisiin”, mutta 2 momentissa vain valvontaviranomaisiin”. Vesihuoltolaitoksille on ollut epäselvää, mille kaikille viranomaisille 15 §:n 2 momentissa tarkoitettu suunnitelma tulisi toimittaa.

Pykälässä viitataan myös pelastusviranomaiseen (15 a § 2 momentti) Pelastustoimen järjestämistä koskeva laki on eduskunnan käsiteltävänä. (Sen 13 §:n ja 14 §:n muutos on mukana lausunnolla olevassa aineistossa). Ehdotetun lain 2 §:n 1 momentin säännöksellä kunnallisen pelastustoimen järjestämisvastuu siirrettäisiin perustettaville maakunnille. Pelastustoimen järjestämisestä vastaisi maakunta ja pelastustoimen palvelujen tuottamisesta vastaisi maakunnan liikelaitos. Maakunnan liikelaitoksesta säädettäisiin maakuntalaissa ja pelastustoimen sisällöstä uudistettavassa pelastuslaissa. Tarkoitettaisiinko vesihuoltolain 15 a §:ssä pelastusviranomaisella jatkossa uudistettavassa pelastuslaissa tarkoitettua maakunnan pelastusviranomaista?

Kun säädetään, että vesihuoltolaitos toimittaa suunnitelman tms. valvontaviranomaisille, on tärkeää, että vesihuoltolaitos voi asioida maakunnan kanssa ns. yhden luukun periaatteella. Lisäksi vesihuoltolaitosten ja kuntien tulisi voida valita toimittavatko ne tiedot tai asiakirjat ko. tahoille vai tallettavatko ne tiedot omiin sähköisiin järjestelmiinsä, joista yhteydet kansalliseen palveluväylään ovat olemassa tai rakennetaan.

20 d § Tietojen toimittaminen tietojärjestelmiin - Vesilaitosyhdistyksen kommentit 20 d §: n muutosesityksestä

Pykälässä on esitetty, että vesihuoltolaitoksen tulisi toimittaa 15 §:n 1 momentin tarkkailutiedot digitaalisessa muodossa ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Vesilaitosyhdistys toteaa, että kansallisen palveluarkkitehtuurin mukaisesti tietoja ei kuitenkaan enää tulisi joutua toimittamaan, vaan riittäisi, että tiedot ovat saatavilla.

Ensin tulisi olla selvillä, mitä tietoja 15 §:n 1 momentin perusteella tulee hankkia ja vasta sen jälkeen säätää siitä, mitä niistä tulisi toimittaa. Vesihuoltolain 15 §:n 1 momentissa ei säädetä yksityiskohtaisesti tarkkailun toteuttamisesta tai siinä koottavista tiedoista eikä tietojen toimittamisesta. Lähinnä säännöksen tarkoituksena on edistää vesihuoltolaitoksen selvillä oloa.

Vesihuoltolain 15 §:n perusteluiden (HE 218/2013 vp) mukaan ”käyttämänsä raakaveden riskitekijöitä laitoksen tulisi kartoittaa siinä määrin kuin riskien toteutumisella voisi olla vaikutusta laitoksen toimittaman veden laatuun tai määrään. Muutokset pohjautuisivat 1 §:n mukaiseen vesihuollon turvaamistavoitteeseen ja niillä olisi kiinteä yhteys 15 a §:n mukaiseen häiriötilanteisiin varautumiseen.” Vesilaitosyhdistys muistuttaa, että vesihuoltolain tarkistamistyöryhmässä tuotiin esiin erityisesti, että vesihuoltolaitokselle ei ole tarkoitus säilyttää yleisiä vesistön tarkkailuvelvoitteita. Raakaveden tarkkailun ja riskitekijöiden kartoittamisen tulee palvella laitoksen talousveden toimittamista

Vesihuoltolain 15 §:n mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä selvilläolo- ja tarkkailuvelvollisuudesta. Toistaiseksi asetusta ei ole annettu. Lausunnolla olevan muutosesityksen perusteluissa viitataan lupamääräyksiin. Vesihuoltolaissa ei kuitenkaan viitata lupamääräyksiin. Jos tarkkailutietojen toimittamisesta ympäristönsuojelun tietojärjestelmään halutaan säätää tässä yhteydessä, niin toimitettavat tarkkailutiedot tulisi yksilöidä laissa tarkemmin. Toimitettavia olisivat tällöin ”ne vedenottoluvan lupamääräysten perusteella kerättävät tiedot, jotka koskevat 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua tarkkailua.”

Vesilaitosyhdistys toteaa, että raakaveden tarkkailun ja riskitekijöiden kartoittamisen tulee palvella laitoksen talousveden toimittamista. Laitosten pitäisi saada tiedoksi myös muiden toiminnanharjoittajien tekemän monitoroinnin tulokset. Raakaveden kohdistuvien riskien tunnistamisen osalta vesihuoltolaitokset ennemminkin tarvitsevat ympäristönsuojeluviranomaisten tukea riskitoimintojen tunnistamiseen kuin voisivat toimia näiden tietojen toimittajana.

10 § Kiinteistön liittäminen vesihuoltolaitoksen verkostoon - Vesilaitosyhdistyksen ehdotus 10 §:n muuttamiseksi

Vesihuoltolain 10 §:ssä on lakitekninen viittausvirhe, joka tulisi korjata. Vesihuoltolain 10.4 §:ssä viitataan vain saman pykälän 1 momenttiin, vaikka viittauksen tulisi koskea koko pykälää, jotta liittämisvelvoite pysyy vesihuoltolaitoksen näkökulmasta taloudellisesti ja toiminnallisesti kohtuullisena. Vesilaitosyhdistys ehdottaa, että 10.4 § muutetaan muotoon:

”Vesihuoltolaitos saa kieltäytyä liittämästä laitoksen vesijohtoon tai jätevesiviemäriin kiinteistöä, jonka vedenkulutus tai jolta jätevesiviemäriin johdettavan jäteveden laatu tai määrä vaikeuttaisi laitoksen toimintaa tai laitoksen edellytyksiä huolehtia tyydyttävästi muiden kiinteistöjen vesihuollosta.”

29 § Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen - Vesilaitosyhdistyksen kommentit

Voimassa olevan vesihuoltolain mukaan kuntaan kohdistuvan kiellon tai määräyksen antaa ELY-keskus. Nyt ehdotetussa lakimuutoksessa ELY-keskus on korvattu sanalla maakunta. Vesilaitosyhdistys pitää ongelmallisena tilannetta, jossa toinen itsehallinnollinen toimija valvoo toista. Lisäksi maakunta voisi lakiesityksen mukaan toimia valvojana sekä terveysuojeluviranomaisen roolissa että valvontaviranomaisena entisen ELY-keskuksen sijaan.

ELY:n toimivalta ei kuitenkaan siirry kokonaisuudessaan maakuntiin. Maakuntiin ei siirry ELY-keskusten ympäristönsuojelutehtäviä, vaan ne tehtävät siirtyvät pääosin Valtion lupa- ja valvontavirastoon. Myös siksi maakuntien rooli valvonnassa on mm. ympäristönsuojelun osalta epäselvä. Toisaalta lupa- ja valvontavirastolle ei ole annettu vesihuoltolaissa valvontatehtävää.

Laki vesihuollon tukemisesta annetun lain kumoamisesta (nro 23) - Vesilaitosyhdistyksen kommentit

Vesihuollon tukemisesta annetussa laissa (686/2004) säädetään vesihuollon tukemisesta valtion talousarviossa tätä varten myönnettävillä määrärahoilla (1 §). Vesihuoltotoimenpidettä on voitu tukea myöntämällä sitä varten avustusta (vesihuoltoavustus) tai toteuttamalla toimenpide valtion työnä (2 §).

Lakiin on kirjattu menettelytavat ja perusteet valtion tuen myöntämiselle. Vesilaitosyhdistys katsoo, että valtion tuen tarve vesihuoltohankkeille ei ole lakannut, joten lain kumoaminen ei ole perusteltua.

Valtion tuki toimii ns. porkkanarahana, jonka avulla suurehkoja hankkeita saadaan käynnistettyä. Kuntien ja maakuntien tuki ei välttämättä riitä korvaamaan sitä. Vaikka vesihuollon kustannukset ja investoinnit tulisikin kattaa pääosin maksuilla, suurten hankkeiden käynnistäminen edellyttää osittaista valtion tukea, jotta maksut eivät nouse kohtuuttoman suuriksi. Ilman valtion osittaista rahoitusta mm. jätevesien käsittelyn keskittämishankkeet ovat vaarassa. Lisäksi vesihuollon häiriötilanteisiin varautumiselle on tärkeää saada rakennettua laitosten ja kuntien välisiä yhdysvesijohtoja.

Liikenne- ja viestintäministeriö, 8 lakiehdotusta, luku 1.4 (lakiehdotukset 1-8)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

-

Työ- ja elinkeinoministeriö, 28 lakiehdotusta, luku 1.5 (lakiehdotukset 1-2) ja 2.8 (lakiehdotukset 1-26)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

-

Sosiaali- ja terveysministeriö, 14 lakiehdotusta, luku 1.6 (lakiehdotukset 1-4) ja luku 2.9 (lakiehdotukset 1-10)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

Laki terveydensuojelulain muuttamisesta (nro 2)

Terveydensuojelulaissa tehtävät jakautuisivat pääosin valtion lupa- ja valvontaviraston ja maakunnan terveydensuojeluviranomaisen kesken. Maakunnan terveydensuojeluun kuuluvista tehtävistä huolehtisi jatkossa maakunnan määräämä lautakunta tai muu monijäseninen toimielin (7 §).

Jatkossa maakunnan terveydensuojeluviranomaisella olisi mahdollisuus mm. asettaa tarvittaessa toiminnanharjoittajalle veden laatua koskevia tarkkailuvelvoitteita tai määrätä talousvesi desinfioitavaksi tai muuten käsiteltäväksi, jos sitä on pidettävä veden laadun kannalta tarpeellisenä, tai antaa veden käyttöä koskevia määräyksiä terveyshaitan ehkäisemiseksi (20 §). Maakunnan terveydensuojeluviranomaisen tehtävät vastaisivat pitkälti nykyisiä kunnan terveydensuojeluviranomaisen tehtäviä.

Ympäristöterveydenhuollon erityislaeista terveydensuojelulailla on vahva kytkös vesihuoltoon. Vesilaitosyhdistys toteaa, että on tärkeää säätää pysyvät puitteet yhteistyölle siten, että kunnilla ja niiden alueen vesihuoltolaitoksilla on tulevaisuudessakin käytettävissään maakuntaan siirtyvän terveysvalvonnan asiantuntijatuki. Terveydensuojeluviranomaisella on tilanteen johtovastuu talousveden laatuhäiriöissä. Näissä tilanteissa tarvitaan ripeää toimintaa. Vesilaitosyhdistys pitää erittäin tärkeänä, että terveydensuojeluviranomaiselle säädettäisiin päivystysvelvollisuus lakimuutoksen yhteydessä.

Ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmista ainoastaan terveydensuojelulain mukaiselta valvontasuunnitelmalta edellytettäisiin toimielimen päätöstä sen hyväksymisestä (terveydensuojelulain muutosesityksen 6 ja 7 §). Toimielimen käsittely on tarpeellinen, jotta maakunnan päättäjät voivat ottaa kantaa maakuntansa terveydensuojelun järjestämiseen ja painopistealueisiin, joilla on merkitystä kunnalle ja maakunnalle hyvinvoinnin ja terveyden edistämisessä.

Eduskuntakäsittelyssä oleva maakuntalaki mahdollistaa sen, että lupa ja valvontatehtävissä päätösvaltaa delegoidaan viranhaltijoille. Terveydensuojelulaissa toimivaltaa annetaan maakunnan

määräämälle toimielimelle, joka voi olla lautakunta tai muu monijäseninen toimielin, joka voi päättää delegoinnista, jos maakuntavaltuusto antaa siihen oikeuden (terveydensuojelulain 7 §). Maakuntavaltuusto voi antaa maakunnan terveydensuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle tai jaostolle. Vesilaitosyhdistys pitää kannatettavana mahdollisuutta päättää delegoinnin toteuttamisesta maakuntakohtaisesti.

Lain 8 §:ssä säädettäisiin siitä, että Maakunnan terveydensuojeluviranomaisen on yhteistyössä muiden viranomaisten sekä kuntien ja laitosten kanssa laadittava suunnitelma elinympäristöön vaikuttaviin häiriötilanteisiin varautumiseksi. Toiminta on suunniteltava ennakolta ja sitä on harjoitettava siten, että häiriötilanteessa pystytään ehkäisemään, selvittämään ja poistamaan häiriön aiheuttamat terveyshaitat, häiriön vaikutukset saadaan rajoitettua mahdollisimman vähäisiksi ja häiriöstä toipuminen saadaan käyntiin mahdollisimman nopeasti.

Vesilaitosyhdistys pitää tärkeänä yhteistyötä maakunnan ja kunnan viranomaisten ja laitosten kesken. Tämän yhteistyön pitää toteutua paikallisella tasolla, jotta suunnitelmat jalkautuvat ja ovat hyödyksi häiriötilanteissa.

Ympäristöministeriö, 26 lakiehdotusta, luku 1.7 (lakiehdotukset 1-8) ja luku 2.10 (lakiehdotukset 1-18)

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme viittaamaan lakiehdotuksen numeroon ja pykälään.)

Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta (luku 2.10, nro 1) - Vesilaitosyhdistyksen kommentit

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 ja 3 momenteissa ELY-keskus sekä aluehallintovirasto muutettaisiin Valtion lupa- ja valvontavirastoksi. Jatkossa valtion ympäristölupa- ja valvontaviran-omaisena toimisi Valtion lupa- ja valvontavirasto, joka osaltaan käyttäisi ympäristönsuojelun yleisen edun puhevaltaa tämän lain mukaisessa päätöksenteossa. Sen lisäksi ympäristönsuojelulain mukaisena yleisenä valvontaviranomaisena toimisi kunnan ympäristönsuojeluviranomainen (23 §). Valtion lupa- ja valvontavirasto tukisi kunnan ympäristönsuojeluviran-omaisen toimintaa toimialaansa kuuluvissa asioissa.

Ympäristönsuojelulain 42 §:n 3 momenttiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan lupaviranomainen voisi tarvittaessa järjestää keskustelun 1 ja 2 momenteissa säädettyjen viranomaisten kanssa. Keskustelun tarkoituksena olisi erityisesti turvata näiden viranomaisten osaamisen ja asiantuntemuksen välittämistä eri tehtävälajoilla. Lakiesityksen perusteluiden mukaan näin

mahdollistettaisiin joustava tiedon ja osaamisen vaihtuminen ympäristölupa-asioissa Valtion lupa- ja valvontavirastoon sekä maakuntiin siirtyvän osaamisen välillä. Vesilaitosyhdistys pitää tiedon jakamista perusteltuna ja katsoo, että sama menettely olisi tarpeen myös mm. vesilain piirissä.

Laki jätelain muuttamisesta (nro 2) - Vesilaitosyhdistyksen kommentit

Valtakunnallinen jätesuunnitelma (87 §)

Jätelain 88 §:ssä säädetyistä alueellisista jätesuunnitelmista ehdotetaan luovuttavaksi. Alueellinen jätesuunnittelu sulautettaisiin osaksi valtakunnallista jätesuunnitelmaa. Tavoitteena on hallinnollisten menettelyjen sujuvoittaminen ja keventäminen.

Vesilaitosyhdistys pitää laajaa osallistamista ja kuulemista tärkeänä suunnitelmien valmistelussa, jotta myös pieniin jäte-eriin liittyvät erityiskysymykset sekä paikalliset olosuhteet tulevat otetuiksi huomioon. Kuntien rooli on keskeinen, jotta voitaisiin huomioida alueelle ominaisia piirteitä. Vesihuoltolaitosten toiminnan kannalta on olennaista mm., että puhdistamolietteen käsittely- ja hyödyntämisratkaisuihin liittyvät tarpeet ja muut seikat huomioidaan jätesuunnitelmassa.

Valtakunnallisen jätesuunnitelman laatimisprosessissa tulee jatkossa varmistaa kattavasti eri tahojen, kuten vesihuoltolaitosten, mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa suunnitelman sisältöön. Tämä on ensiarvoisen tärkeää, kun otetaan huomioon, että valtakunnallisen jätesuunnitelman painoarvo toteutuu ympäristönsuojelulain 51§:n kautta. Sen mukaan luvanvaraisen jätteenkäsittelylaitoksen tai -paikan luvassa on otettava huomioon jätelain 87 §:ssä tarkoitettu valtakunnallinen jätesuunnitelma.

Laki vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain muuttamisesta (nro 5) - Vesilaitosyhdistyksen kommentit

Lakiesityksessä ehdotetaan, että kaikki vesienhoidon tehtävät ja merenhoidon alueelliset tehtävät siirrettäisiin maakunnille (5 §). Ympäristöministeriön mukaan vesien- ja merenhoitotoiminta on ylimaakunnallista ja siksi osa toiminnasta olisi tarkoituksenmukaista keskittää tiettyihin maakuntiin.

Maakuntien yhteistyön edellytyksistä ehdotetaan vesien ja merenhoitoa koskevassa laissa säädettävän erikseen valtioneuvoston asetuksella, jonka antovaltuus on kirjattu lakiin. Vesilaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan maakuntien yhteistyön reunaehdoista vesien- ja merenhoidossa on parempi säätää lain tasolla, jos siitä on tarpeen säätää lainkaan. Vesilaitosyhdistys toteaa, että maakuntien yhteistyölle ja vesienhoidon koordinoinnille valtakunnan tasolla on tarvetta. Alueellisesti toisistaan poikkeavat tulkinnat ja käytännöt vaikuttavat välillisesti toiminnanharjoittajan asemaan mm. lupaehtojen kautta.

Lakiesityksen 4 §:n mukaan ympäristöministeriö ja maa- ja metsätalousministeriö ohjaavat ja seuraavat toimialoillaan tämän lain täytäntöönpanoa. Vesilaitosyhdistys toteaa, että edellä mainituilla ministeröillä tulee olla keskeinen rooli vesien- ja merenhoidon järjestämisessä.

LUKU 1.7

1. Laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta

Maakuntakaavan laatiminen ja sisältövaatimukset (27 - 28 §)

Vedenhankintakäyttöön soveltuvien pohjavesialueiden tärkeyden ja kuntarajat ylittävien vedenhankintaratkaisujen vuoksi katsomme, että yhdyskuntien vedenhankinnan kannalta tärkeitä tai vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet tulee ottaa huomioon myös maakuntakaavassa. Kuntatasolla uhkana on elinkeinoelämän intressien priorisointi vedenhankinnan tulevaisuuden tarpeisiin nähden. Vesihuollon kannalta on tärkeää, että maa-ainestenottoalueet osoitettaisiin kaavassa, koska maa-ainesten ottoa ei tule sijoittaa kaavaan merkityille pohja-vesialueille.

Kohta 6. Tässä kohdassa voitte jättää muita lausunnoilla olevaa hallituksen esitystä koskevia uudistuksen täytäntöönpanoon liittyviä kommenttejaanne, huomioitanne ja näkemyksiänne.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 6? Pakollinen kysymys.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Ulkoministeriön hallinnonala

-

Oikeusministeriön hallinnonala

-

Sisäministeriön hallinnonala

-

Puolustusministeriön hallinnonala

-

Valtiovarainministeriön hallinnonala

-

Opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonala

-

Maa- ja metsätalousministeriön hallinnonala

-

Liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonala

-

Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonala

-

Sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonala

-

Ympäristöministeriön hallinnonala

-

Hallinnonalariippumaton yleinen palaute täytäntöönpanoa koskeviin lakiehdotuksiin

Vesilaitosyhdistys toteaa, että samalla, kun lainsäädäntöä muutetaan, uudistuksessa olisi syytä tehdä sellaisia muutoksia, joilla voitaisiin saada lyhennettyä vesi- ja ympäristölupien käsittelyaikaa. Lakiin kuuluvat muutosehdotukset eivät ole lupa-asioiden käsittelyn sujuvoittamisen kannalta onnistuneita.

Ehdotus sisältää muutoksia yli 200 lakiin. Rinnakkaistekstit nykyisestä ja muuttuvasta lainsäädännöstä puuttuvat, joten lausunnon laatijan urakka useita eri toimialoja käsittävässä uudistuksessa on osoittautunut erittäin haastavaksi. Näin ollen näkemyksiä tullaan esittämään myös lakiesitysten jatkokäsittelyssä

Tiainen Anneli
Suomen Vesilaitosyhdistys ry